

Sygn. akt II C 854/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 roku

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Katarzyna Sałaj- Alechno

Protokolant: Małgorzata Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 1 czerwca 2016 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko J. B. (1) i T. B. (1)

o zapłatę

I. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym tut. Sądu z dnia 11 kwietnia 2014r. syg. II Nc 73/14 w całości;

II. zasądza solidarnie od J. B. (1) i T. B. (1) na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 304.854,51 (trzysta cztery tysiące osiemset pięćdziesiąt cztery złote 51/100) z odsetkami:

- ustawowymi od 21 listopada 2014r. do dnia 31.12.2015r.

-ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia zapłaty

oraz odsetki ustawowe od kwoty:

-374.109,80 zł od dnia 20 marca 2014r. do dnia 08 października 2014r.

-337.374,84 zł od dnia 09 października 2014r. do dnia 20 listopada 2014r.

III. umarza postępowanie co do kwoty 71.214,90 zł (siedemdziesiąt jeden tysięcy dwieście czternaście złotych 90/100);

IV. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

V. zasądza solidarnie od J. B. (1) i T. B. (1) na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 11.957 zł (jedenaście tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 854/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 marca 2014 roku (data prezentaty k.3) powódka (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, aby pozwani T. B. (1) i J. B. (1) zapłacili solidarnie na rzecz powoda kwotę 379.174,21 zł z trzech weksli wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 20 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie solidarnie od pozwanych kosztów postępowania.

Powódka wskazała, że jest w posiadaniu trzech weksli własnych, zaopatrzonych klauzulą bez protestu, wystawionych w W., na podstawie których pozwani są zobowiązani zapłacić powódce łączną kwotę 379.174,21 zł. Weksle nie zostały wykupione przez pozwanych w terminie zapłaty, tj. w dniu 19 marca 2014 roku i pomimo wezwania do zapłaty sumy wekslowej, pozwani nie dokonali wymaganej zapłaty. Powódka wskazała, że żąda zapłaty odsetek ustawowych liczonych od dnia 20 marca 2014 roku, który jest pierwszym dniem wymagalności należności wekslowej, do dnia zapłaty.

W dniu 11 kwietnia 2014 roku, Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanym, aby zapłacili solidarnie na rzecz powódki kwotę 379.174,21 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 20 marca 2014 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 4.740 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu zapłaty albo wnieśli w tym terminie do tutejszego Sądu zarzuty (k.10).

W dniu 29 kwietnia 2014 roku, pozwani złożyli zarzuty od nakazu zapłaty, wnosząc o

wstrzymanie wykonania nakazu zapłaty, zobowiązanie powódki do przedstawienia szczegółowego rozliczenia kwoty dochodzonej w postępowaniu, udowodnienie poniesionych kosztów windykacji, kwestionując dochodzone roszczenie co do zasady, jak i co do wysokości (k.19-32).

W uzasadnieniu zarzutów, pozwani wskazali, iż wystawione przez pozwanych weksle zostały uzupełnione przez powoda niezgodnie z zawartymi porozumieniami wekslowymi, bowiem pozwany w dniu uzupełnienia weksla wywiązał się ze wszystkich zobowiązań, ponadto powód nie wezwał pozwanych do usunięcia zaległości, które stanowiły podstawę rozwiązania zawartych umów, wpisał przy tym w wekslach sumy niezgodne z treścią zawartych porozumień wekslowych, umowy leasingu zostały rozliczone według nieczytelnych zasad określonych w umowie podczas gdy powinny zostać rozliczone na podstawie zapisów kodeksu cywilnego. W dalszej części zarzutów pozwani podnieśli, iż powód naruszył przepisy art. 38 ustawy prawo wekslowe, z uwagi na nieprzedstawienie oryginałów weksli do zapłaty w miejscu i w terminie płatności określonym w deklaracji wekslowej, gdyż samo zawiadomienie o uzupełnieniu weksla i wezwanie do zapłaty, nie spełnia wymogów o których mowa w powyższym przepisie.

W piśmie procesowym z dnia 28 listopada 2014r. powódka cofnęła powództwo w zakresie kwoty 38.694,57zł i wniosła o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 340.479,64zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 09.10.2014r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 377.214,60 zł od dnia 20 marca 2014r. do dnia 08.10.2013r. (k. 181-183).

Z kolei w piśmie z dnia 1 stycznia 2015r. powódka cofnęła powództwo w zakresie kwoty 32.520,33 zł i wniosła o zasądzenie kwoty 307.959,31 zł wraz z odsetkami ustawowym od tej kwoty od dnia 21.11.2014r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 377.214,60 zł od dnia 20 marca 2014r. do dnia 08.10.2013r. i od kwoty 340.479,64 zł od dnia 09.10.2014r. do dnia 20.11.2014r. (k. 199-200).

Ostatecznie powódka w piśmie z dnia 25.04.2016r. wniosła o zasądzenie kwoty 307.959,31 zł wraz z odsetkami ustawowym od tej kwoty od dnia 21.11.2014r. do dnia 31.12.2015r. i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 377.214,60 zł od dnia 20 marca 2014r. do dnia 08.10.2013r. i od kwoty 340.479,64 zł od dnia 09.10.2014r. do dnia 20.11.2014r. (k.452-453)

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa w całości .

Do zamknięcia przewodu sądowego stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 11 września 2009 roku, powódka (...) Sp. z o.o. w W. (Finansujący) i Gospodarstwo Rolne (...) (Korzystający; osoba reprezentująca – pozwany T. B. (1)) zawarli umowę leasingu nr (...), której przedmiotem był ciągnik C.. Wartość

początkowa przedmiotu leasingu wynosiła 353.000 zł. Waluta umowy została określona we frankach szwajcarskich (CHF), a wartość początkowa przedmiotu w walucie umowy stanowiła kwotę 129.896,80 CHF. Dostawa towaru nastąpiła za pośrednictwem (...). Cena miała być zapłacona w 73 ratach leasingowych.

Jako zabezpieczenie umowy został wystawiony przez Korzystającego weksel in blanco na zlecenie Finansującego wraz z deklaracją wekslową, stanowiącą załącznik nr 1 do zawartej umowy leasingu. Zgodnie z § 1 porozumienia wekslowego, Korzystający miał wystawić i wręczyć Finansującemu weksel własny niepełny zawierający bezwarunkowe przyrzeczenie zapłaty. W treści § 3 porozumienia ustalono, że jeśli Korzystający nie wywiąże się ze zobowiązania, w szczególności nie zapłaci w określonym terminie pełnej wysokości należnej Finansującemu kwoty pieniężnej wynikającej z zawartej umowy, Finansujący będzie uprawniony do uzupełnienia treści weksla poprzez wpisanie m.in. sumy wekslowej w wysokości pokrywającej całość roszczenia pieniężnego Finansującego do Korzystającego, z tytułu nie wywiązywania się terminowego Korzystającego ze zobowiązań wynikających z zawartej umowy. W § 4 porozumienia określono, że za datę uzupełnienia weksla, zgodnie z porozumieniem, będzie uważany dzień wysłania przez Finansującego do Korzystającego listu zawiadamiającego o takim uzupełnieniu i wzywającego Korzystającego do zapłaty sumy wekslowej następnego dnia roboczego po upływie 7 dni kalendarzowych od daty uzupełnienia. Pozwana J. B. (1) została poręczycielem kredytu powódki.

(dowód: umowa leasingu nr (...) wraz z porozumieniem wekslowym (k.103), weksel (k.5))

W dniu 28 września 2009 roku, powódka (...) Sp. z o.o. w W. i Gospodarstwo Rolne (...) (pożyczkobiorca; osoba reprezentująca – pozwany T. B. (1)) zawarli umowę pożyczki nr (...), której przedmiotem było udzielenie pożyczki pieniężnej o wartości 21.148,43 CHF. Waluta umowy została określona we frankach szwajcarskich (CHF). Marża została oznaczona w wysokości 7,2628 %. Harmonogram spłat pożyczki został zawarty w załączniku nr 2, będącym integralną częścią umowy.

Jako zabezpieczenie umowy został wystawiony przez Korzystającego weksel in blanco na zlecenie Finansującego wraz z deklaracją wekslową. Zgodnie z pkt. 10.1 porozumienia wekslowego, Pożyczkobiorca miał wystawić i wręczyć Finansującemu weksel własny niepełny zawierający bezwarunkowe przyrzeczenie zapłaty. W treści pkt. 10.2 porozumienia ustalono, że jeśli Pożyczkobiorca nie wywiąże się ze zobowiązania, w szczególności nie zapłaci w określonym terminie pełnej wysokości należnej powodowi kwoty pieniężnej wynikającej z zawartej umowy, będzie on uprawniony do uzupełnienia treści weksla poprzez wpisanie m.in. sumy wekslowej w wysokości pokrywającej całość roszczenia pieniężnego (...) sp. z o.o. od Pożyczkobiorcy, z tytułu nie wywiązywania się terminowego Pożyczkobiorcy ze zobowiązań wynikających z zawartej umowy. W pkt. 10.3 porozumienia określono, że za datę uzupełnienia weksla, zgodnie z porozumieniem, będzie uważany dzień wysłania przez (...) sp. z o.o. do Pożyczkobiorcy listu zawiadamiającego o takim uzupełnieniu i wzywającego Korzystającego do zapłaty sumy wekslowej następnego dnia roboczego po upływie 7 dni kalendarzowych od daty uzupełnienia. Pozwana J. B. (1) została poręczycielem kredytu powódki. Dodatkowe zabezpieczenie umowy miała stanowić umowa przewłaszczenia z dnia 21 czerwca 2011 roku.

(dowód: umowa pożyczki k.95, weksel (k.7), umowa przewłaszczenia z dnia 21 czerwca 2011 roku (k.149))

W dniu 25 listopada 2009 roku, powódka (...) Sp. z o.o. w W. (Finansujący) i T. B. (1) prowadzący działalność gospodarczą (Korzystający; osoba reprezentująca – pozwany T. B. (1)) zawarli umowę leasingu nr (...), której przedmiotem był ciągnik siodłowy (...). Wartość początkowa przedmiotu leasingu wynosiła 168.000 zł. Waluta umowy została określona w polskich złotych (PLN). Dostawa towaru nastąpiła za pośrednictwem firmy (...) S.A. Cena miała być zapłacona w 49 ratach leasingowych.

Jako zabezpieczenie umowy został wystawiony przez Korzystającego weksel in blanco na zlecenie Finansującego wraz z deklaracją wekslową, stanowiącą załącznik nr 1 do zawartej umowy leasingu. Zgodnie z § 1 porozumienia wekslowego, Korzystający miał wystawić i wręczyć Finansującemu weksel własny niepełny zawierający bezwarunkowe przyrzeczenie zapłaty. W treści § 3 porozumienia ustalono, że jeśli Korzystający nie wywiąże się ze zobowiązania, w szczególności nie zapłaci w określonym terminie pełnej wysokości należnej Finansującemu kwoty pieniężnej wynikającej z zawartej umowy, Finansujący będzie uprawniony do uzupełnienia treści weksla

poprzez wpisanie m.in. sumy wekslowej w wysokości pokrywającej całość roszczenia pieniężnego Finansującego do Korzystającego, z tytułu nie wywiązywania się terminowego Korzystającego ze zobowiązań wynikających z zawartej umowy. W § 4 porozumienia określono, że za datę uzupełnienia weksła, zgodnie z porozumieniem, będzie uważany dzień wysłania przez Finansującego do Korzystającego listu zawiadamiającego o takim uzupełnieniu i wzywającego Korzystającego do zapłaty sumy wekslowej następnego dnia roboczego po upływie 7 dni kalendarzowych od daty uzupełnienia. Pozwana J. B. (1) została poręczycielem kredytu powódki.

(dowód: umowa leasingu nr (...) wraz z porozumieniem wekslowym (k.116), weksel (k.6)).

Powyższe umowy zostały wypowiedziane przez powódka z uwagi na wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanemu i zajęcie przedmiotów leasingu w jego toku. Wypowiedzenia nastąpiły w dniu 21 sierpnia 2013 roku

Pismem z dnia 11 marca 2014 roku, w związku z wypowiedzeniem umowy leasingu nr (...), powódka zawiadomiła pozwanych o wypełnieniu weksła in blanco na kwotę 292.292,43 zł. Na sumę powyższą złożyły się: kwota 48.037,95 zł stanowiąca sumę należności zafakturowanych, a niezapłaconych, kwota 3.443,37 zł stanowiąca sumę odsetek od należności wymagalnych, kwota 234.951,62 zł stanowiąca sumę wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych rat leasingowych pomniejszonych o dyskonto na dzień rozliczenia, kwota 4.495,15 zł stanowiąca szacunkową wartość przedmiotu leasingu, kwota 1.364,34 zł stanowiąca sumę kosztów egzekucji. Termin płatności został określony zgodnie z treścią porozumienia wekslowego na następny dzień roboczy po upływie siedmiu dni kalendarzowych od daty uzupełnienia weksła, tj. 19 marca 2014 roku.

Pismem z dnia 11 marca 2014 roku, w związku z wypowiedzeniem umowy leasingu nr (...), powódka zawiadomiła pozwanych o wypełnieniu weksła in blanco na kwotę 57.263,22 zł. Na sumę powyższą złożyły się: kwota 18.953,15 zł stanowiąca sumę wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych rat leasingowych pomniejszonych o dyskonto na dzień rozliczenia, kwota 10.080 zł stanowiąca szacunkową wartość przedmiotu leasingu, kwota 28.230,07 zł stanowiąca sumę kosztów egzekucji. Termin płatności został określony zgodnie z treścią porozumienia wekslowego na następny dzień roboczy po upływie siedmiu dni kalendarzowych od daty uzupełnienia weksła, tj. 19 marca 2014 roku.

Pismem z dnia 11 marca 2014 roku, w związku z wypowiedzeniem umowy pożyczki nr (...), powódka zawiadomiła pozwanych o wypełnieniu weksła in blanco na kwotę 29.618,56 zł. Na sumę powyższą złożyły się: kwota 2.308,10 zł stanowiąca sumę należności zafakturowanych, a niezapłaconych, kwota 2.287,64 zł stanowiąca sumę odsetek od należności wymagalnych, kwota 22.391,18 zł stanowiąca saldo kapitału pozostałego do spłaty, kwota 2.631,64 zł stanowiąca sumę kosztów egzekucji. Termin płatności został określony zgodnie z treścią porozumienia wekslowego na następny dzień roboczy po upływie siedmiu dni kalendarzowych od daty uzupełnienia weksła, tj. 19 marca 2014 roku.

Pomimo wezwania do zapłaty pozwani nie uiszcili żądanych kwot.

(dowód: pismo Komornika Sądowego z dnia 12 sierpnia 2013 roku (k.145), zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy nr (...) (k.132), zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy nr (...) (k.133), zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy nr (...) (k.134), zawiadomienie o uzupełnieniu weksli (k.137-142), ogólne warunki umowy pożyczki (k. 99-102), ogólne warunki umowy leasingu k.106-113,117-124) noty rozliczeniowe (k. 126-127,128-129,130-131), zawiadomienia o wypełnieniu weksła(k.137,138,139, 140,141,142-144)

Postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 12 marca 2015 roku, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii biegłego księgowego na okoliczność ustalenia prawidłowości wyliczenia kwoty dochodzonej w niniejszym postępowaniu w związku z wypowiedzeniem umowy leasingu nr (...) z dnia 25 listopada 2009 roku, umowy leasingu nr (...) z dnia 11 września 2009 roku, umowy pożyczki nr (...) z dnia 28 września 2009 roku, przy uwzględnieniu, iż integralną część niniejszych umów były Ogólne Warunki Umowy Leasingu oraz Ogólne Warunki Umowy Pożyczki oraz biorąc pod uwagę dokumenty złożone do akt sprawy.

W ocenie biegłego L. P. powód prawidłowo wyliczył sumę wszystkich przewidzianych w umowie, a nie zapłaconych rat leasingowych pomniejszonych o dyskonto na dzień rozliczenia. Uwzględniając natomiast uzyskane korzyści z tytułu odszkodowania w kwocie 71.214,90 zł, zadłużenie z tytułu rozliczenia umów stanowi kwotę 307.959,31 zł.

(postanowienie z dnia 12 marca 2015 roku (k.265), opinia biegłego sądowego z dnia 21 lipca 2015 roku k.277-405).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie wyżej wymienionych dokumentów oraz opinii biegłego z dnia 21 lipca 2015 roku.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w przeważającej części uzasadnione.

Powódka powoływała się na odpowiedzialność pozwanego T. B. (1) jako wystawcy weksli i odpowiedzialność pozwanej J. B. (1) jako poręczyciela weksli, zatem podstawą prawną żądania pozwu był przepis art. 47 ustawy prawo wekslowe, przewidujący, iż wystawca i poręczyciel weksła ponoszą solidarną odpowiedzialność wobec posiadacza weksła, a także art. 32 w/w ustawy, przewidujący iż poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył.

Nie było sporne, iż pozwany T. B. (1) podpisał jako wystawca, a pozwana J. B. (1) jako poręczyciel weksle, stanowiące załączniki do pozwu. Poręczenia te spełniają wszystkie wymogi ważności poręczenia wekslowego, określone w art. 31 powołanej ustawy, a przedstawione przez powódkę weksle in blanco zostały uzupełnione w sposób spełniający wymogi ważności weksła własnego (art. 101 ustawy).

Nie budziło również sporów, iż weksle przedstawione przez powódkę były weksłami in blanco o charakterze gwarancyjnym, to jest miały zabezpieczać wierzytelności (...) sp. z o.o. wobec T. B. (1) z tytułu umowy leasingu nr (...) oraz umowy pożyczki nr (...), co wynika zresztą wprost z treści deklaracji wekslowych, będących załącznikami do umowy. Gwarancyjny charakter weksła ma znaczenie na zakres przysługujących pozwanym zarzutów. Art. 10 ustawy prawo wekslowe rozstrzyga o zakresie zarzutów przysługujących także poręczycielowi weksła in blanco, a ponadto iż granice odpowiedzialności poręczyciela wyznacza zakres zobowiązania osoby, za którą poręczył. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2011 roku, wydanym w sprawie IV CSK 371/10, stwierdzono, iż przewidziana w art. 32 zd. 1 ustawy prawo wekslowe formuła takiej samej odpowiedzialności poręczyciela, jak tego, za którego poręczył oznacza, że do czasu puszczenia weksła w obieg, poręczyciel może powoływać się na zarzuty przysługujące wystawcy weksła in blanco, zaś w wyroku z dnia 12 grudnia 2008 roku sygn. II CSK 360/08 Sąd Najwyższy stwierdził zaś, iż poręczyciel weksła in blanco może zgłaszać skuteczne zarzuty wskazujące na wypełnienie weksła niezgodnie z porozumieniem.

Jeżeli weksel, niepełny w chwili wystawienia, uzupełniony został niezgodnie z zawartym porozumieniem, nie można wobec posiadacza zasłaniać się zarzutem, że nie zastosowano się do tego porozumienia, chyba że posiadacz nabył weksel w złej wierze albo przy nabyciu dopuścił się rażącego niedbalstwa (art. 10 ustawy prawo wekslowe). Powódka jest remitentem, zatem pozwani nie byli ograniczeni w możliwości skutecznego podnoszenia zarzutu uzupełnienia weksli niezgodnie z porozumieniem wekslowym. Zarzut taki pozwani formułowali, wskazując iż nie zostały spełnione ustalone przez strony przesłanki uzupełnienia weksli (pozwany wywiązał się z zapisów umowy) oraz kwestionując poprawność określenia wysokości sumy wekslowej. Tej treści zarzuty pozwanych skutkowały przeniesieniem sporu na płaszczyznę tzw. stosunku podstawowego, czyli umów leasingu i pożyczki zawartych przez powódkę z pozwanym T. B. (1).

Zarzuty pozwanych co do wypełnienia przez powódkę weksła in blanco zabezpieczającego wierzytelności z w/w umowami leasingu i pożyczki niezgodnie z porozumieniem wekslowym okazały się nieuzasadnione.

Zgodnie z §3 porozumienia wekslowego, będącego załącznikiem do umowy leasingu nr (...) powódka była uprawniona do uzupełnienia otrzymanych weksli in blanco m.in. poprzez wpisanie jako sumy wekslowej kwoty pokrywającej całość roszczenia pieniężnego (...) sp. z o.o. do T. B. (1) z tytułu nieterminowego wywiązywania się z zobowiązań wynikających ze wskazanych umów leasingu. Oznacza to, iż suma weksłowa miała odzwierciedlać wysokość zobowiązania pozwanej

z umowy leasingu istniejącego w dacie uzupełnienia weksła. Weksel zabezpieczający umowę leasingu (...) został wypełniony w dniu 11 marca 2014 roku, jako sumę wekslową wpisano kwotę 292.292,43 zł, elementy składowe tej kwoty wskazano i w nocie rozliczeniowej i w zawiadomieniu o wypełnieniu weksła. Z kolei weksel zabezpieczający umowę leasingu (...) został wypełniony w dniu 11 marca 2014 roku na sumę wekslową 57.263,22zł, a elementy składowe tej kwoty wskazano również w nocie rozliczeniowej i w zawiadomieniu o wypełnieniu weksła. Także weksel zabezpieczający umowę pożyczki nr (...) został wypełniony we wskazanej dacie, a jako sumę wekslową wpisano kwotę 29.618,56 zł (szczegółowe rozliczenie w nocie rozliczeniowej i w zawiadomieniu o wypełnieniu weksła). Podstawą żądania powódki o zapłatę w/w kwot było twierdzenie, iż umowy leasingu i umowa pożyczki łącząca strony zostały skutecznie wypowiedziane, a więc pozwany stał się zobowiązany do zapłaty w terminie 7 dni należności wobec powódki szczegółowo wymienionych w pkt 12.3 ogólnych warunków umowy - co umów leasingu i w pkt. 12 ogólnych warunków umowy pożyczki. W ocenie Sądu złożone przez stronę powodową pismami z dnia 21 sierpnia 2013 roku oświadczenia o wypowiedzeniu umów były skuteczne, w wyniku czego uległy rozwiązaniu umowy leasingu oraz umowa pożyczki i nastąpiła konieczność dokonania rozliczeń, o których mowa w art. 709¹⁵ kc, w pkt 12.3 ogólnych warunków umowy leasingu i w pkt.12 ogólnych warunków umowy pożyczki.

Istotne jest, iż powódka dokonała wypowiedzenia umów leasingu z powołaniem się na zapisy zamieszczone w punkcie 12.1.8 i 12.1.12 ogólnych warunków umowy leasingu, wskazując jako przyczynę swojego działania fakt wszczęcia przeciwko pozwanemu postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gnieźnie A. K. i zajęcia przedmiotów leasingu w drodze egzekucji komorniczej (k.133 i 134). W dniu 26 marca 2013 r. nastąpiło zajęcie ruchomości ciągnika siodłowego (...) (przedmiot umowy leasingu nr (...)) i ciągnika C. typ (...) (przedmiot umowy leasingu nr (...)). Zdarzenie to było zatem skuteczną przyczyną i podstawą wypowiedzenia umów leasingu. Zgodnie z pkt. 12.1.12 ogólnych warunków umów leasingu powódka była uprawniona do wypowiedzenia umowy w razie zajęcia przedmiotu leasingu w drodze egzekucji komorniczej. Z informacji nadesłanej przez komornika zdarzenie takie miało miejsca w dniu 26 marca 2013r. (k. 473)

Z kolei w oświadczeniu o wypowiedzeniu umowy pożyczki powódka wskazała jako przyczynę wypowiedzenia także zajęcie przedmiotu dostawy w drodze egzekucji komorniczej (co w istocie nie miało miejsca – pismo komornika z dnia 12 maja 2016r. - z k. 473), ale jako drugą z podstaw i przyczyn wypowiedzenia umowy wskazała wszczęcie postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanemu (punkt 12 h oraz 12 j ogólnych warunków umowy pożyczki). Powód udowodnił, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gnieźnie A. K. było prowadzone przeciwko pozwanemu przed zawarciem umowy pożyczki, jak po zawarciu umowy pożyczki (pismo komornika z k. 145-148). T. B. (1) przy zawarciu umowy pożyczki złożył zapewnienie, iż w dniu zawarcia umowy nie istnieją jakiegokolwiek podstawy wypowiedzenia umowy, że nie zalega z płatnościami z tytułu podatków, zobowiązań wobec ZUS i innych ciężarów publicznoprawnych (pkt. 9.1.8 i 9.1.9 owup). Punkt 12 h ogólnych warunków umowy pożyczki przewiduje możliwość wypowiedzenia umowy w przypadku wszczęcia w stosunku do pożyczkobiorcy postępowania egzekucyjnego. Zestawienie wskazanych przepisów uprawniało zatem powódkę do wypowiedzenia umowy pożyczki. Zaniechanie poinformowania pożyczkodawcy o toczącym się postępowaniu egzekucyjnym oraz wszczęcie kolejnego postępowania egzekucyjnego po zawarciu umowy pożyczki uprawniało powódkę do wypowiedzenia umowy.

Powódka przedstawiła dowody nadania pozwanym pism o wypowiedzeniu umów i zawiadomień o wypełnieniu weksła, stąd również zarzuty pozwanych podnoszone co do tej kwestii nie znalazły uzasadnienia.

Pozwani wskazywali także na naruszenie art. 38 ustawy prawo wekslowe poprzez nie przedstawienie oryginałów weksli do zapłaty w miejscu i terminie określonym w deklaracji wekslowej. Powódka tymczasem uzupełniła trzy weksle in blanco w dniu 11.03.2014r, o czym poinformowała pozwanych wysyłając im zawiadomienie o wypełnieniu weksli, w których wskazała że termin płatności został ustalony na dzień 19.03.2014r., zaś przedłożenie do zapłaty weksła nastąpi w miejscu oznaczonym na wekslu, jako miejsce płatności, tj. w siedzibie powoda. Sąd podziela stanowisko SN wyrażone w wyroku z dnia 31 marca 2006r., syg. IV CSK 132/05, że poinformowanie wystawcy weksła własnego o

możliwości zapoznania się z oryginałem weksla w dniu oraz miejscu jego płatności może być uznane za spełniające wymagania określone w art.38 prawa wekslowego.

Z kolei zarzut rozliczenia umów według ich treści, nie zaś według przepisów kc, nie znajduje uzasadnienia, gdyż strony zawierając przedmiotowe umowy ukształtowały swoje stosunki zobowiązaniowe, zaś warunki tych umów są jasne i przejrzyste.

Wobec kwestionowania wysokości kwot dochodzonych z tytułu rozliczenia poszczególnych umów Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego.

W przedmiocie rozliczenia umowy leasingu (...) biegły wyliczył, iż powódce ostatecznie należy się kwota 58.524,25 zł (k. 293). Ponieważ przedmiotem żądania powoda była kwota niższa 57.263,22zł (gdyż powód nie dochodził odsetek karnych od należności wymagalnych od dnia 15.09.2013r. do 25.02.2014r.) to powyższa kwota stała się ostatecznie przedmiotem rozliczenia. W związku z faktem, że w dniu 12 sierpnia 2014r., uległ uszkodzeniu przedmiot leasingu ciągnik siodłowy (...), powódka otrzymała w dniu 08.10.2014r odszkodowanie od ubezpieczyciel (...) SA w P. w kwocie 38.694,57 zł. Z kolei w dniu 20.11.2014r. powódka uzyskała kwotę 32.520,33zł tytułem sprzedaży przedmiotu leasingu (faktura nr (...) - k. 201). W przedmiocie rozliczenia umowy pożyczki nr (...) biegły wyliczył, że powódce należy się kwota 30.662,11 zł, tymczasem powódka dochodziła kwoty 29.618,56 zł. Kwota ta ostatecznie została pomniejszona o kwotę 2.372,44 zł tytułem kosztów windykacji, gdyż powódka, zdaniem sądu, nie udowodniła iż poniosła w rzeczywistości takie koszty, ani nie wykazała szczegółowego ich wyliczenia, mimo że pozwani od początku kwestionowali wysokość dochodzonego roszczenia. Jedyne koszty, które zostały uwzględnione, przy rozliczeniu wszystkich umów to koszty wyceny, na dowód poniesienia których powódka przedstawiła fakturę nr (...) i fakturę nr (...) - k.211- 217 (umowa nr (...) - 336,07 zł, umowa nr (...) - 259,20 zł, umowa (...) -1364,34zł). Koszty opłaty od pozwu i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w sprawie powództwa przeciwegzekucyjnego przeciwko L. Sp. zo.o znajdują uzasadnienie w treści pkt. 12.3.4 ogólnych warunków umowy leasingu, zgodnie z którym pozwany zobowiązany jest zwrócić powódce koszty związane z odzyskaniem przedmiotu leasingu, w tym szczególności koszty obsługi prawnej oraz koszty opłat sądowych. Powódka wykazała wysokość poniesionych w tym zakresie kosztów przedstawiając dowody potwierdzenia wykonania przelewu (k. 184 i 185). Ponadto dochodzona kwota 29.618,56 zł została pomniejszona o kwotę 115,30 zł, gdyż odsetki karne wykazane przez powoda w kwocie 2.287,64 zł przewyższają odsetki maksymalne o kwotę 13, 10 zł zgodnie z art. 359 §1 kc i powinny stanowić kwotę 2.172,34 zł (2.287,64 zł - 2.172,34zł= 115,30 zł). W zakresie rozliczenia umowy (...) powód dochodził kwoty 292.292,43 zł, a w ocenie biegłego, prawidłowo naliczona kwota to 291.921, 68 zł. Różnica (370,75zł) pochodzi z wyliczenia odsetek karnych, biegły dokonał bowiem wyliczenia odsetek maksymalnych, natomiast powódka korzystała z odsetek umownych, które w stosunku rocznym przekraczały czterokrotność wysokości kredytu lombardowego NBP. Odjęciu od kwoty 291.921,68 zł podlega kwota 246,31 zł z tytułu noty odsetkowej, gdyż powódka w nocie rozliczeniowej z tytułu rozliczenia wskazanej umowy nie dochodziła wskazanej kwoty. Ostatecznie powódce tytułem rozliczenia z przedmiotowych umów należy się kwota 376.069,41 zł : umowa nr (...) - 57.263,22 zł, umowa nr (...) - 27.130,82 zł (29.618,56 - 2.372,44 zł - 115,30 zł =27.130,82 zł), umowa nr (...) - 291.675,37 zł (291.675,37 zł - 246,31zł=291.675,37 zł), która winna ulec pomniejszeniu o kwotę 71.214,90 zł otrzymaną przez powódkę tytułem odszkodowania i sprzedaży przedmiotu leasingu, co daje ostatecznie kwotę 304.854,51 zł (376.069,41 zł - 71.214,90 zł= 304.854,51 zł). Powyższą kwotę sąd zasądził z ustawowymi odsetkami od dnia 21.11.20014r. do dnia 31.12.2015r., oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01.12.2016r. do dnia zapłaty (art. 481kpc). Jednocześnie wobec żądania zasądzenia odsetek ustawowych od należności, wobec cofnięcia powództwa w związku z uzyskaniem przez powódkę odszkodowania i kwoty ze sprzedaży, odsetki te zostały zasądzone od kwoty 374.109,80 zł od dnia 20.03.2014r. do dnia 08.10.2014r. (data otrzymania wypłaty odszkodowania z tytułu uszkodzenia przedmiotu leasingu w kwocie 36.734,96 zł) oraz od kwoty 337.374,84 zł od dnia 09.10.2014r. do dnia 20.11.2014r. (data sprzedaży przedmiotu leasingu w kwocie 32.520,33zł). Odsetki są świadczeniem ubocznym, zależnym od istnienia i wymagalności długu podstawowego. Od momentu powstania uzyskują one jednak byt samoistny, niezależny od długu głównego, ze wszystkimi stąd wynikającymi konsekwencjami (W. Popiołek (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2011, s. 76; K. Zagrobelny (w:) E. Gniewek, Komentarz, 2011, s. 881). Kwota 374.109,80 zł stanowi kwotę wymaganego roszczenia na datę wniesienia

powództwa pomniejszoną o kwotę 1.959,61zł tytułem kosztów wyceny przedmiotów leasingu , co której powódka nie wносиła o zasądzenie odsetek za opóźnienie (k.181), zaś kwota 337.374,84 zł została wyliczona poprzez odjęcie od kwoty 374.109,80 zł kwoty 36.734,96zł, co do której zostało cofnięte powództwo w związku z wypłatą odszkodowania z tytułu uszkodzenia przedmiotu leasingu.

Postępowanie co kwoty 71.214,90 zł wobec cofnięcia w tym zakresie powództwa ze zrzeczeniem się roszczenia podlegało na podstawie art. 203§1kpc w zw. z art. 355§kpc umorzeniu jako nie udowodnione.

Z kolei powództwo co do kwoty 3.104,80zł stanowiącej różnicę między kwotą ostatecznie dochodzoną przez powódkę w wysokości 307.959,31 zł a kwotą 304.854,51 zł podlegało oddaleniu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 kpc, przy uwzględnieniu iż powódkę należy traktować jako stronę, która przegrała tylko co do nieznacznej części swojego żądania, gdyż jej roszczeniem zostało uwzględnione w 99%. Cofnięcie powództwa wiązało się bowiem z uzyskaniem w trakcie postępowania (a nie przed wytoczeniem powództwa) odszkodowania i ceny odsprzedaży, co nakazuje traktowanie powódki w zakresie umorzonego postępowania jako strony wygrywającej proces. Na koszty składają się koszty zastępstwa procesowego według stawki minimalnej – 7.200 zł, koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł i koszty opłaty od pozwu – 4.740 zł.